

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Quales parentes, tales filij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

derit, & matrem uxorem duxerit, quanquam inscius, non sustinuit in-
 tueri solem; ipse sibi eruit oculos, in exilium abiit, denique fulmina-
 tus, pœnas luit. Sentit enim nocens prius carnificinam, quam videt;
 persequitur scelus autorem suum, raroque scelestum deseruit pœna pede
 claudo. Præclarè Pacatus in Panegy. Theodosii Imperatoris c. 43.
 Habet vires, habet nescio quos internos mens scelerata carnifices, ac si-
 bi carnifex ipsa conscientia est. Et Quintil. declam. 12. §. 18. O tri-
 stis, inquit, recordatio! ô tormentis omnibus conscientia gravior! Et
 Chrysolog. serm. 15. Ruit, destruitur, stare non potest, quem con-
 scientia destituit, impellit reatus. Philostratus lib. 7. de vita Apollo-
 nii c. 7. Conscientia est, quæ homines punit, cum se malè operatos
 fuisse recogitant. Eadem enim Furiarum pœnas apposuit Orestis, quan-
 do adversus matrem insanit. S. Augustin. in psal. 36. Quisquis ma-
 lus est, malè secum est; torqueatur necesse est: sibi ipse tormentum est.
 Ipse enim pœna est sua, quem torquet conscientia sua: fugiat ab inimi-
 co, quò potuerit; à se quò fugiet? Certe non effugit se Oedipus, quo-
 cunque tandem intentaret fugam, nefandi sceleris horrorem debebat na-
 tura ipsa injicere, nisi prius rationis, postea verò frontis lumen extinxis-
 set. Noluit magis, quam non potuit agnoscere, quos debuit. *Iocasta*
 paris culpæ; paris pœnæ socia fuit. Diris execrationibus sese ipsum de-
 vocit infelix Oedipus ut Seneca refert in Oedipo. act. 4. Scen. 3.

----- Sæculi crimen vagor,
 Odium Deorum, juris exitium sacri;
 Quâ luce primùm spiritus hausi rudes,
 Jam morte dignus.
 Dehisce tellus, tūque tenebrarum potens
 In tartara ima, rector umbrarum, rape.
 Congerite cives saxa in infestum caput:
 Mactate telis.

En quò rapiat sceleratos mortales desperatio; quem finem fortia-
 tur impietas.

III. (c) Ex nefandis parentibus nefandi sunt orti filii, Eteocles &
 Polynices, ut agnoscas, flagitia non tantum fieri, sed etiam nasci, quod
 alibi quoque diximus. Ad liberorum improbitatem contulit plurimum,
 eum thorus infandus, tum parentum in eos devotiones ac diræ; adeo,
 ut in proverbium abierit: *Oedipi imprecatio*, audiamus Senecam, in
 Thebaide act. 2. memorantem detestationes impias ab Oedipo in filios
 contortas.

(c) *Quales parentes, tales filii*

Q. 9. 2

Mi-

Miscete cuncta, rapite in exitium omnia,
 Descite passim moenia, in planum date.
 Templis deos obruite, maculatos lares
 Conflata: ab imo tota confidat domus:
 Urbs concremetur, primus à thalamis meis
 Incipiat ignis

----- non satis est adhuc

Civile bellum; frater in fratrem ruat &c.

Efferatior marito fuit Jocasta (ut hic sexus solet) in maledictis vibrandis, ut Euripides testatur. Hujusmodi parentum in liberos devotiones quàm sint formidandæ, quotidiana exempla docent. E sacris paginis constat, quibus calamitatibus involverit Chamum, ejusque posteros Chananæos maledictio parentis Noë, justè quidem inflictæ. S. Augustinus lib. 22. de Civit. c. 8. refert de matre, quæ decem filiis suis malè imprecata, tremulos illos, miseros, ac vagos effecit. Vidit hoc duce natura & ratione Plato, qui 11. de Legib. exemplis ostendit, malas parentum in filios preces à Diis exaudiri: Oedipus, inquit, contemptus à filiis (nam frustra in concordiam eos conciliare studebat) ea illis imprecatus est, quæ exaudita, effectaque ab iis, apud omnes feruntur. Amyntora quoque Phœnici filio iratum, illi maledixisse ferunt, & Hippolyto Thesæa, plurimòsque alios aliis, quibus apertissimum factum est, à Diis preces parentum adversus filios exaudiri. Nihil enim imprecatione parentis perniciosius filio, cujus rei firmior testis Siracides c. 3. *Benedictio patris firmat domos filiorum; maledictio autem matris eradicat fundamenta*; id est, domos & familias funditus evertit. Id quod supra quoque retulimus, & juvat inculcasse.

IV. (d) Deus te perdat, Ambitio, inquit ille,
 Quæ fratres armas in fratrum viscera, quæque
 Securum à nato non sinis esse patrem.

Exempla sunt innumera, etiam fratrum inter se agentium, quod egerunt inter se Eteocles & Polynices, quos regnandi libido in mutua vulnera & cædes impulit. Eandem causam habuit Romulus, cum Remum occideret. Eandem in sacris historiis, Joram Rex Judææ, cum suavisu Athaliæ uxoris, fratres interfecit. Eandem Abimelechus, Gedeonis filius, patri longè dissimilis, qui uno die septuaginta fratres truncavit capite; ambitionis ultimum nefas, ac postea frequens. Eandem Aristobulus rex & ipse Judææ, cum Antigonum fratrem è medio sustulit. Eandem Cambyfes Perfarum Rex, cui cum per quietem visum

(d) *Ambitio quantum malum, etiam inter propinquos, esset,*